

Jesch Aladár köszöntése

Ritkán adódik alkalom, hogy valakit 90. születésnapja alkalmából köszönhetünk e lap hasábjain. Tesszük ezt annál is szívesebben és örömmel, mert *Jesch Aladár* szakmai, társadalmi elhivatottsága, életpályája, humanizmusa méltán szolgálhat például mindenkinek.

Jesch Ali 1922. január 18-án született Budapesten. A piarista gimnáziumban érettségizett, majd a Műszaki Egyetem Általános Gépészmérnöki Karára iratkozott be, ahol végül 1947-ben diplomázott. A diploma hivatalos megszerzése a világháború okozta általános felfordulás miatt tolódtott ki ily késői dátumra.

Az olajiparral 1943-ban került kapcsolatba, ahol első nyári egyetemi gyakorlatát töltötte. A MAORT-nál 1945-ben kezdett dolgozni Budapesten. A geofizikával, azon belül is a mélyfúrás geofizikával 1950-ben került kapcsolatba, amikor Nagykanizsára került, hogy egy Schlumberger szelvényező berendezés magyarországi üzembe helyezését

segítse. A berendezés átvétele után Jesch Aladár lett az új szelvényező eszközök és a berendezés, a *szakma* felelőse, specialistája. A mélyfúrás geofizikai műszerek hazai gyártásának külső szakértőjeként részt vett e műszerek külföldi átadásában (Kína, NDK, Csehszlovákia). A Miskolci Egyetem Geofizikai Tanszékének meghívott előadójaként évenként oktatja a geofizikusmérnök-hallgatókat, a szelvényező eszközökről tankönyvet is írt.

Tevékenysége végig Nagykanizsához és a mélyfúrás geofizikához kötötte, és neve kikerülhetetlenül összefonódott a dunántúli szelvényezéssel, annak fejlődésével, minden szépségével és nehézségével. Az 1985. évi nyugdíjazása korántsem jelentette, hogy akár a szakmai vagy a társadalmi ténykedésnek búcsút mondott volna. Szerteágazó érdeklődésének, nyelvtudásának, bámulatos aktivitásának köszönhetően – egy pillanatig sem pihenve babérjain – mind a mai napig szerteágazó tevékenységet folytat, legyen az nyelvi lektorálás, szinkrontolmácsolás, önkormányzati képviselőség, tudománytörténeti tevékenység vagy egyesületi tisztségviselés.

A Magyar Geofizikusok Egyesületének Zalai Csoportja 1959-ben alakult meg, amelynek alapító tagja és első elnöke volt. 1964 és 1977 között a Mecseki és a Zalai Csoportból alakult Dél-dunántúli Csoport titkára lett. Az 1977-től ismét önálló Zalai Csoportban, a 90-es évek végéig többször volt elnöke. Emellett az SPWLA Budapest Chapter elnöke 1994–95 között, évekig a Jelölőbizottság elnöke, illetve tagja. Szakmai tevékenységéről számos cikk és jegyzet tanúskodik. Az utóbbi időkben többek között a nagykanizsai geotudományi ankétok levezető elnökeként tevékenykedik, és örömmel tapasztaljuk, hogy kitűnő humora máig megmaradt. Egyesületi tevékenységét Egyesületi Emléklappal (1974), Tiszteleti Tagsággal (1980), Renner János Emlékéremmel (1991), MTESZ Emlékéremmel (1997) ismerték el.

Ali bácsit a geofizikusok népes családja mellett három fiúgyermeke, hét unokája és három dédunokája is köszönti majd, akik közül egy fiút és egy unokát is megfertőzött az „olajos” örökség.

Ali bátyánk, kívánunk jó egészséget, és hogy még hosszú évekig köszönthessünk a Magyar Geofizikusok Egyesületének tagjai között.

Császár János